

אילונקה היפה

הונגריה

נסיך אחד הודיע לאביו המלך שהוא רוצה להתחתן.
"לא, לא!" אמר המלך "אל תהיה נחפז כל כך. קודם כל עליך לבצע מעשה גדול. אבא שלי לא נתן לי להתחתן עד שלא השגתי את החרב הזהובה שאתה רואה לצדי".
הנסיך היה מאוכזב אך היה ממושמע, נהג לפי הוראתו של אבא והתחיל לחשוב איזה מעשה גדול הוא יכול לעשות. ואז נזכר שסיפרו לו פעם על שלשה קני גומא קסומים. הוא החליט למצוא אותם. לא היה טעם להישאר בבית ולכן הוא יצא יום אחד לחפש את מזלו. כשהלך דרך יער ראה בקתה קטנה ובה אישה גוחנת מעל אש.
"ערב טוב, אמא. אני רואה שאת חיית כבר זמן רב. אולי שמעת משהו על השלושה קני גומא?" שאל.

"אכן, חייתי כבר הרבה זמן אך לא שמעתי כלום על מה שאתה שואל. אבל תישאר כאן עד הבוקר, אולי אוכל לעזור לך במשהו."
הוא אכן המתין עד הבוקר ומוקדם בבוקר הזקנה יצאה מבקתה ולקחה חליל קטן. היא נשפה בו ומיד הופיעו סביב ראשה כל העורבים שבעולם. אף אחד לא נעדר. היא שאלה אותם האם שמעו משהו על שלשה קני גומא, אך אף מהם לא שמע עליהם.
הנסיך המשיך בדרכו והגיע לבקתה אחרת שלפניה ישב איש זקן. לשאלתו ענה האיש כי לו בעצמו אין תשובות לשאלת הנסיך, אך אמר לו להמתין עד הבוקר, ולמחרת הזקן קרא לכל השחרורים שבעולם, אך גם הם לא יכלו לומר לו דבר.
הנסיך הלך הלאה ועבר שבע מדינות עד שהגיע לבית קטן בו חיה אישה זקנה אחרת. "ערב טוב, אמא!" פנה אליה.
"ערב טוב בני" ענתה "שיחק לך מזל שפנית אלי, אחרת היית מת מוות איום ונורא. אך לאן פניך?"

"אני מחפש שלושה קני גומא. האם את יודעת דבר מה עליהם?"

"אני לא יודעת בעצמי, אבל אולי אוכל לעזור לך מחר בבוקר." ומחר בבוקר היא קראה לכל עקעקים והם באו אליה מכל קצוות העולם. כולם, מלבד אחד שכנפו הייתה שבורה. האישה מיד ציוותה להביא אותו ואז התברר שהוא היחיד שיודע על שלשה קני הגומא הקסומים. הנסיך יצא מיד לדרך עם העקעק. הם הלכו זמן רב עד שהגיעו לקיר אבן גבוה מאוד.

"נסיכי" אמר העקעק "קני הגומא הם מאחורי הקיר הזה."

ללא שהיה קפץ הנסיך מעל הקיר ושם מצא את שלושה קני הגומא הקסומים. הוא שלף אותם מהמים, עלה על סוסו והתחיל לחזור איתם הביתה.

בדרך אחד מהקנים נתקל באבן, נסדק, וממנו יצאה בחורה יפהפייה. "אהוב לבי!" היא קראה "אתה שלי ואני שלך. אבל קודם תן לי כוס מים."

לא היו כל מים בסביבה והנסיך לא יכול היה למלא את בקשתה. ואז היא התעופפה באוויר ונעלמה.

הוא נתן מכה לקנה גומא השני ושוב קרה אותו הדבר. הבחורה ביקשה מים וכשלא קיבלה אותם, נעלמה כמו הראשונה.

עכשיו הנסיך שמר מאוד על הקנה השלישי.

הוא חכה עד שהגיע לבאר מים ואז פתח את הקנה השלישי. הפעם יצא מהקנה נערה יפה יותר משתי הקודמות וגם היא קראה "אהוב לבי, אתה שלי ואני שלך. תן לי כוס מים." הפעם המים היו בידו והבחורה לא ברחה. הם הבטיחו לאהוב זה את זו והתחילו לחזור הביתה.

תוך זמן מה הוא והבחורה ששמה היה אילונקה, הגיעו לארצו של הנסיך.

הוא אמר לאילונקה כי רוצה להביא אותה לארמונו במרכבה מפוארת ולכן השאיר אותה ליד הבאר ואמר לשומר העדרים המלכותי לדאוג לה ובעצמו הלך להכין את המרכבה. למזלם הביש לשומר הייתה בת אחת,

מכוערת, ובזמן שהנסיך נעדר הוא הלביש אותה בבגדים טובים ואת אילונקה השליך לבאר.

כאשר הנסיך חזר בלווי המלך, המלכה ואנשי החצר כולם השתוממו כאשר ראו את הבת המכוערת. לנסיך לא הייתה ברירה אלא להביא אותה לארמון וכעבור יומיים הוא נישא אותה לאישה. המלך החליט למסור לו את המלוכה, וכך הנסיך נעשה למלך.

אך הוא לא שקט. הוא ידע שרימו אותו אך לא ידע איך לפתור את בעייתו. אבל יום אחד רצה לקבל קצת מים ושלח את משרתו לבאר. המשרת הלך לאותו הבאר שאליו הושלכה אילונקה. הוא שאב מים וכשהוציא את הדלי מצא בו ברווז יפה שוחה בו. הוא הביט עליו בהתפלאות ופתאום הברווז הפך לנערה.

המשרת חזר עם המים ועם הנערה וזו התקבלה כמשרתת בארמון. היא הייתה עסוקה במשך כל היום, אך בערבים, כשהייתה לבדה בחדרה, נהגה לשוחח עם ידידתה, צפרדע גדולה שידעה לדבר כמו

אדם.

המלכה, או יותר נכון בת שומר העדרים, שמעה פעם את שיחתן ורצתה מאוד לקבל את הצפרדע, אלא שהנערה סירבה לתת לה אותה. רק אחרי הפצרות רבות היא הסכימה, בתנאי שיורשה לה לישון לילה אחת בחדרו של המלך. המלכה נזפה בה וכעסה מאוד על חוצפתה של המשרתת, אך מאחר שמאוד רצתה בצפרדע המדברת הסכימה בסוף. ליתר בטחון היא נתנה למלך שיקוי שינה. הנערה הלכה לחדרו של המלך, גחנה מעל המלך הישן ולחשה "אתה שלי ואני שלך. דבר אלי לפחות פעם כי אני אילונקה שלך."

אך המלך ישן חזק ולא שמע אותה והיא עזבה את חדר השינה בעצב.

המלכה לקחה את הצפרדע לחדרה אך זו לא רצתה להוציא מפיה אף מילה. בכעס גדול רצתה המלכה להרוג אותה, אך הצפרדע קפצה דרך החלון ונעלמה.

בינתיים לאילונקה הגיע עפרוני שידע לדבר בלשון אדם. הוא שוחח איתה ושר לה שירים

קפץ ממיטתו, חיבק ונישק לה והיא סיפרה לו
מה קרה לה מאז שעזב אותה.
בינתיים המלכה לקחה את הנחש לחדרה
ורצתה שהוא ילטף גם אותה, אך זה הכיש
אותה והיא נפלה מתה במקום. אחרי שהמלך
שמע את סיפורה של אילונקה נתן הוראה
לתלות מיד את שומר העדרים.
למחרת התחתנו המלך ואילונקה ואם עוד לא
מתו, חיים עד היום.

כדי לעודדה. ושוב המלכה שמעה זאת ורצתה
מאוד שהעפרוני ישיר גם לה. הנערה הסכימה
לתת לה אותה, שוב בתנאי שתוכל להישאר
לילה בחדרו של המלך, ושוב הדבר חזר על
עצמו והמלך לא שמע כלום.
העפרוני סירב לשיר למלכה המזויפת ותוך
זמן קצר עף ונעלם.
לאילונקה בא אז נחש גדול. הוא התפתל
סביב רגליה, ליטף אותה ודיבר אליה ברכות.
ושוב המלכה רצתה בנחש ואילונקה הסכימה
באותו התנאי כמו קודם.
אלא שהפעם המלך הרגיש שהוא נרדם מהר
מדי וישן חזק מהרגיל. הוא התחיל לחשוד
במלכה ורצה להבין מה קורה בלילה, כשהוא
ישן. באותו הערב הוא לא שתה מהיין
בארוחה אלא שפך אותו בסתר לעציץ גדול
שעמד באולם האוכל. כשהלך לחדרו שכב
וציפה מה יקרה. ופתאום הוא ראה נערה
יפהפה נכנסת, גוחנת מעליו ואומרת "אתה
שלי ואני שלך. דבר אלי כי אני אילונקה שלך."
לבו של המלך התחיל לפעום בחוזקה. הוא